

Anna Varadinová

Sľuby sa musia plniť

„Teta Eva, teta Eva, kde si?“ ozvalo sa do ticha noci. „Ach jaj, ona už za mnou nepríde. Ale moja mama mi vždy vravela, že sľuby sa musia plniť. Teta sova to asi nevie,“ smutne konštatoval Straško. „Ale, ale, kto to tu o mne tak nepekne hovorí? Ja svoje sľuby vždy plním,“ ozvalo sa z neďalekého stromu. Teta sova tam ticho sedela a vyvažovala svoje veľké čierne okálie, ale nič nevidela. Bolo jej to divné, lebo ona v tme videla najlepšie zo všetkých obyvateľov lesa.

„Chvíľku počkaj, teta Eva, ja som dnes ráno našiel akési čudo, ktoré svieti. Pozri sa.“ Rozsvietil malú baterku a hneď sa zjavil v plnej kráse.

„Fíha, ty si našiel baterku, ktorou si svietia ľudia!

To je fajn, konečne ťa vidím.

Ty si naozaj maličké strašidlo,“ povedala teta sova.

„Som maličký, ale som aj veľmi zvedavý. Celý deň som takmer nespál. Nemohol som sa dočkať, kedy ťa stretnem,“ povedal Straško a rýchlo dodal: „Teta Eva, predstav si, že som videl toho tvojho jeleňa. Naozaj je obrovský a krásny.“

„Ja som ti to hovorila. Má krásne parohy. Aj mne sa veľmi páči. Videl si ešte niečo?“ opýtala sa.

Sľuby sa musia plniť

„Videl, videl! Preto som sa nemohol dočkať, kedy ťa opäť stretnem.“

„A ako to zvieratko vyzeralo?“ spýtala sa sova Eva.

„Jáj, bolo veľmi malé. Videl som ho len krátko. Bežalo vo vysokej tráve, preto som videl len malý chvostík. Vyzeral ako malá chlpatá guľôčka. A ešte som videl dve veľké uši. A nič viac. Čo to bolo?“ zvedavo sa spýtal Straško.

„Už viem. Bol to malý zajačik,“ zasmiala sa sova Eva. „Zajačikov je tu veľa. Rada ich pozorujem. Ale keď príde noc, utekajú do brlohu pod ochranu svojej mamičky. Naozaj má dlhé uši. Upozornia ho, odkiaľ sa blíži nebezpečenstvo. A to je v lese veľmi dôležité.“

„A ja som si myslel, že zvieratka sa ničoho neboja,“ povedal Straško a zrazu sa stratil. Pohltila ho čierna tma.

„Kde si? Nevidím ťa,“ zakričala do tmy sova. Veľmi sa preľakla. Bála sa, že sa jej malému priateľovi niečo stalo.

„Prepáč, zhaslo mi to svietiace čudo. Neodišiel som. Ešte som sa ťa chcel spýtať, čoho všetkého sa zvieratka boja,“ poprosil tetu sovu. Bolo to naozaj veľmi zvedavé strašidielko.

„Nehnevaj sa, Straško, musím sa už s tebou rozlúčiť. Idem si uloviť nejakú potravu. Som hladná,“ povedala tetu sova, zakývala mu a odletela.

„Čo je to potrava?“ zakričal Straško, ale sovy už nebolo.

1. Ako sa volala sova? (Zakrúžkuj správnu odpoveď.)

ELA

EVA

EMA

2. Čím mohla tetu sova konečne vidieť Straška?

(Zakrúžkuj písmeno so správnou odpoveďou.)

- a) svetlom mesiaca
- b) baterkou, ktorú Straško našiel
- c) svätojánskymi muškami

3. Vyfarbi tie sovy, v ktorých je pravdivá veta z príbehu.

4. Očísluj vety od 1 po 3 podľa poradia, ako sa to stalo v príbehu.

„Chvíľku počkaj, teta Eva, ja som dnes ráno našiel akési čudo, ktoré svieti. Pozri sa.“

„Teta Eva, teta Eva, kde si?“

„Idem si uloviť nejakú potravu. Som hladná.“

5. Baterka vydrží svietiť 30 minút.

Už svietila 18 minút. Koľko minút ešte môže svietiť?

(Vyfarbi baterku so správnou odpoveďou.)

6. V lese na čistinke sa stretlo viac zvieratiek. Boli tam 3 zajace, 4 lane, 2 ježkovia a 5 myší. Koľko zvierat sa stretlo na čistinke?

Výpočet:

.....

Odpoveď:

Sľuby sa musia plniť

7. Straško bliká baterkou vždy po 2 sekundách.
Dopíš ďalšie 4 čísla.

0, 2, 4, 6, , , ,

8. Dopíš koniec vety o svojich pocitoch:

Keď ma niekto nechá v tme, cítim sa _____, pretože

_____.

9. Označ bezpečné správanie v lese, keď sa zotmieva.

Bežať potme cez vysokú trávu.

Mať pri sebe baterku a ísť s dospelým.

Kričať na zvieratá a naháňať ich.

Ísť po vyznačených chodníkoch.

Nechať odpadky pri strome.

10. Nakresli, ako si predstavuješ Straška ty.

